

цифри и 2 ръчички, отъ кои-то една-та показва часове, а друга-та минути, така също, какъ-то и въ обикновенни-тъ часовници. Той е съставенъ отъ малко колелца, но зади цифри-тъ има желязна подкова обвита съ мъденъ тель—познатия ни вече електромагнетъ — на кого-то крайща-та съ прекарани както въ обикновения телеграфъ въ главна-та станция, т. е. у нормалния часовникъ и отъ тамъ у електрическа-та батерия. Подобни електрически часовници биле направени по-послѣ, кои-то не изисквали никакви други управителни (нормални) часовници; но не можле да са разпространятъ, защо-то тъжна-та сила, коя-то движи махала-та на наши-тъ обикновенни часовници е сила постоянна, и безъ масрафъ ни вжрши работа.

Електрически-тъ часовници съ отъ най-нуждни-тъ. Първо и главно за това, че всички-тъ часовници въ по-голѣми-тъ градове вжрвята все единакво, а най-нуждни съ за желязнични-тъ станции, освенъ това съ и много ефтени и твърдѣ прости. Да, и въ наука-та извжршяватъ голѣма служба. Да видиме каква: да си прѣставиме двѣ далечни места на земната повжрхность, едно-то на источна-та, друго-то на западна-та страна, кои-то да съ сѫединени помежду си съ телеграфи и електрически часовници като напр.: Прага и Краковъ. Въ тоя мигъ, кога-то въ Прага показва електрич. часовникъ пладня, то електрическия токъ прокаранъ чрезъ тель-тъ отъ Пражския въ Краковския часовникъ ще спре ръчичка-та на Краковския часовникъ тамамъ на това място, дѣ-то въ тоя мигъ є показваъ т. е. нѣколко минути прѣди или подиръ пладня. И тжъ ще знаемъ разлика-та на време-то между Прага и Краковъ и отъ това послѣ можемъ да изброямъ колко е далечъ Прага отъ Краковъ. По тоя начинъ са опредѣлява и поправя положение-то на места-та и са усвжршенствованъ наши-тъ земеписни карти. Това измѣрвание ставало прѣди време по другъ начинъ. Отъ тоя и оия градъ гледами въ едно и също време затмѣніе-то на Юпитерови-тъ месеци; но тоя способъ билъ твърдѣ мнченъ и неправиленъ.

Тукъ трѣбва да забелѣжимъ, че далечина-та на двѣ места, кои-то лѣжатъ едно-то на сѣверъ, а друго-то на югъ, не са изброява по тоя начинъ; но са глѣда положение-то имъ по тжъ нарѣчена-та полярна (северна) звѣзда, коя-то стои на небе-то толкова по-високо, колко-то по-далечъ е место-то на северна-та (полунощна) страна. Въ полярни-тъ крайща, тая звѣзда стои тукурѣчи надъ главж-тж ни, а въ крайща-та, кои-то съ около равноденника, тая звѣзда ся види надъ самия не-